

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod Iesus, quia Messias, est Dei uerus filius. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

quod per ipsam intendit dare Deo gloriam, & non detrudere à CHRISTO lau-
dem. Vnde cum incorporeus Deus & deitas sint idem, si Deus de quo loquitur
azora deitas intelligitur, non contradicit euangelio. Deitas enim cum sit essen-
tia diuina, nec est generans nec genita, nec habet aliam deitatem sibi aequalem:
sed pater generat filium eiusdem essentiae. Vnde considerare te oportet, quod li-
cet idem sit Deus & deitas, cum Deus simplicissimus sit penitus incorporeus &
incompositus, tamen quando respicis in deitatem, nullam uides generationem;
Deus pater, nō cum respicis in Deum, uides ipsam. Nam Deum patrem nominari, in ueteri testa-
autem deitas. mento, psalterio, & euangelio clare legitur: deitatem autem, non legitur, pa-
trem uocari. Si igitur Deo conuenit quod pater nominetur, & in hoc non impo-
nitur ei ullum mendacium: tunc cum uerum sit ipsum Deum esse patrem, nō in-
conuenit Deo quod Deus filius nominetur, cum pater non intelligatur pater
sine filio. Etiam azora illa, licet ad exclusionem plurium deorum posita sit, cum
ad hoc totus liber principaliter tendere uidetur, per eius sequaces, & ad hunc fi-
nem per eos irreprehensibilis iudicatur: tamen etiam secundum ueritatem euan-
gelicam azora tolerari potest, Deum uidelicet nec genuisse, nec generatum esse.
Deum nec genu generatio enim in diuinis cum sit in aeternitate, nunquam transiuit in praeiū-
isse, nec esse ge- ut deus dicatur genitus, uel generatus: sed Deus pater aeternus, generat Deum fi-
neratum. lium aeternum, eadem deitate Deum, eadem aeternitate aeternum.

Q U O D I E S V S Q V I A M E S S I A S,

est Dei uerus filius. Cap. XV.

ADhuc dico, eo quod Alchoran dicit IESVM Mariæ filium Mesiām seu
CHRISTVM, omnia quæ prophetae fatentur de Christo, ipse fatetur. Dicit
„ autem Micheas propheta: Et tu Bethleem effrata, paruula es in milibus Iuda, ex
„ te mihi egredietur, qui sit dominator in Israël. & egressus eius ab initio, à diebus
aeternitatis. Hic propheta de generatione Mesiāe loquitur: & duplicem ponit
Mesiā duplex generationem, unam temporalem in Bethleem, aliam aeternam. Ab initio mun-
generatio. di prophetatum est, deum, Mesiām saluatorem in mundum missurum. Certum
est, Mesiām ante mundi constitutionem esse, ut CHRISTVS de se loquens in
„ euangelio attestatur ad patrem, dicens: Clarifica me pater claritate, quam habui
„ ante mundi constitutionem. Ecce dicit, Clarifica me pater. Vnde si Deus Mesiā
missurus erat, illum qui ante mundi constitutionem clarificatus fuit: utique ille
Mesiās, qui ut omnium supremus & maximus saluator expectabatur, Deifi-
lius, fuit alius à patre ipsum missuro. Deus igitur erat, eiusdem scilicet natu-
ræ cum patre ante omnem creaturam. si enim tunc fuit, quando non nisi na-
tura diuina fuit utique illius naturæ fuit, & ideo Deus fuit. Hinc Esaias pro-
„ pheta dicebat: Deus ipse ueniet, & saluabit nos, tunc aperientur oculi caecorum,
„ & aures surdorum patebunt. Et sequitur ibi de semita & uia recta, quæ sancta
Mesiā aduētus uocabitur: euangelium sic appellans, uti Alchoran. Ita Baruch propheta uidit
ipsum Mesiām deum, & Dei sapientiam, uenturum, & cum hominibus conuer-
saturum. Sic ceteri. Nec difficile hoc uerum uideri. nam Mesiām uenturum in
hunc mundum, ante eius natiuitatem ex uirgine Maria, prophetae uiderunt, &
Iudaei crediderunt: sicut & hodie uenturum credunt. Non potest dici, quod dum
Mesiām uiderunt, & illum uenturum prænunciauerunt, creaturam aliquam ui-
derint, sed diuinam uirtutem & potentiam mente conspexerint, quam in homi-
nem uenturam, & in mundo se manifestaturam expectarunt. Et sicut credide-
runt & expectarunt, ita factum est. & non est alius Mesiās de Maria natus, &
alius quem uidentes seu prophetae uiderunt: sed iam ipse quem mente in aeterni-
tate contemplati sunt, in tempore apparuit. Neque opus est ad praesens, ut mul-

de Mefſia dicamus: cum IESVS fit ille CHRISTVS, de quo omnes ſcripturæ locutæ ſunt, & atteſtantur ipſum eſſe, quemadmodum euangelium de CHRISTO loquitur, nec Alchoran minus de CHRISTO intendit affirmare, q̃ euangelium eſſe Mefſiam. Ieſum Chriſtum eſſe Mefſiam.

Vnde cum ait, ipſum ſummū dei nunciū ueniſſe cū uirtute dei, ac quod ſe cum illa uirtute ſeu poteſtate ueniſſe patefecerit, maxima de CHRISTO affirmat. Quo modo legatus eſt capax poteſtatis Dei ipſum mittentis, ſi non eſt ſic ſummus, quo maior eſſe nequeat: quo modo eſt pura creatura, quo purior & nobilior per Deum creati non poſſit: quomodo poterit creare, quæ non eſt ſim-
pliciter maxima, ita quod maior per Deum fieri nequeat, & ei communicari plenitudo diuinæ poteſtatis?

QVOD CHRISTVS, QVIA VERBUM ET LE-
gatus ſummi Dei, eſt Dei filius. Cap. XVI.

VERBū igitur, quod in uirgine Maria humanā recepit naturā, nō fuit uerbū niſi omnipotens omnipotentis dei patris, cuius incapax eſt omnis creatura. Recte igitur ait Alchoran, Illi ſapientiā & omnē magiſteriū aſcribens. et in hoc optime ait, quod affirmat CHRISTVM patefeciffe mundo, ſe cum diuina poteſtate ueniſſe, ut ſcilicet ipſe legatus Dei cum omnia dedit in manu poteſtatis eius, o-
mne id poſſet quod homines à Deo petere poſſunt: miracula enim quæ CHRISTVS operatus eſt, patefecerunt in ipſo eſſe eandem poteſtatem quæ eſt in Deo patre, qui eum miſit. Et ut hanc patefactam Alchoran rudibus melius declara-
ret, enumerat in ſumma curationes incurabilium morborum per homines, & reſuſcitationem mortuorum: etiam addens, quomodo factis de luto auibus inſuſ-
tando eis uitam tribuit, quali diceret, nihil deſuiſſe ei quæ deo aſcribimus. Sic in doctrinis ſuis Machumet aſſerit, CHRISTVM ex terra in nomine patris ſui, Ia-
phet filium Noë excitafſe, ut referret geſta patris ſui Noë in archa. Per quæ uer-
ba etiam patet, ipſum CHRISTVM filium Dei, quem patrem eius aſſeruit: & ad quem finem hæc facta ſit patefactio, Alchoran concludere uidetur, ſcilicet ut fi-
dem haberent. Nam cum nullus nunciū, qui eſt purus homo, ſit talis quod ne-
ceſſe ſit ipſi credi, cum omni rationali creaturæ, quantumcunq; ueraci, deus uera
ciorem creare poſſit: manet hæſitatio, an illi quis talem fidem dare debeat, quod ipſum ſequatur. Non eſt autem apud quemcunq; dubium, deum eſſe ueracem, & eius filium cum ſit eiufdem naturæ, nequaquam minus ueracem quàm deum creatorem. Patefecit igitur IESVS, ſe CHRISTVM & legatum cum omni uirtute & poteſtate dei ad ſalutem hominum, ad quos miſſus fuit: quia IESVS. Ideo adiecit, ut ait Alchoran: Timentes deum, me ſequamini, Deus enim meus ueſterq; dominus eſt. Filio enim regis unigenito & hærede uniuerſorum ad regnum miſſo, & patefacto quod ipſe ſit filius & legatus patris ſui, ſciunt cuncti ipſum eſſe ſummum legatum, quo pater nullum potuit maiorem mittere: quodq; ipſe cum ſit unigenitus, dilectiſſimus regis patris ſui filius, cū omni uirtute et po-
teſtate uenit, & ei ſit penitus credendū & obediendū. Ille filius cōuenienter utiq; diceret: Timentes regē patrē meū, me eidē obediendo ſequamini. rex enim ipſe meus ueſterq; dñs eſt. Vnde illi qui Machumet illa uerba in Alchoran ſape repe-
tiſſe aiunt, ſcilicet CHRISTVM dixiſſe Deum ſuum & aliorum dominum, ad ob-
ſtendendum CHRISTVM non ſe conſeſſum deum fuiſſe, cum dicat deum ſuum dominum, Alchoran male interpretantur. Approbare enim IESVM eſſe CHRISTVM, & euangelium eſſe uerum, & negare CHRISTVM eſſe filium Dei, im-
plicat contradictionem. Sed optime conuenit CHRISTO filio dei, nominare pa-
trem ſuum, ſuum dominum: quando fatebatur, ſe filium & legatum ad ipſius
D 2 hono-

Chriſtus Dei
legatus.

Ex libro de In-
fantia Chriſti.

Chriſtus Deum
patrem cur do-
minum ſuum
uocet.